

Софія Аморузо

GIRLBOSS

ВІД ЗЛИДАРКИ ДО ВЛАДАРКИ

З англійської переклала Ксенія Даниленко

Київ
BOOKSHEF
2019

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

9

Хронологія #GIRLBOSS

15

Розділ 1

Отже, хочете стати #GIRLBOSS?

25

Розділ 2

Як я стала #GIRLBOSS

59

Розділ 3

Паскудні роботи врятували моє життя

83

Розділ 4

*Кралитичні крадіжки (і автостоп) урятували
моє життя*

105

Розділ 5

*Гроші виглядають ліпше на банківській карті,
аніж на ваших ногах*

121

Розділ 6

Фокус-покус: сила магійного мислення

135

Розділ 7

Я — аффирмація

153

Розділ 8

Про найм, роботу та звільнення

181

Розділ 9

Подбайте про (свій) бізнес

201

Розділ 10

Креативність всьому

233

Розділ 11

Шанси

Єдине, що
я палю, — це своїх

КОНКУРЕНТІВ

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Хронологія #GIRLBOSS

*Я поганий і це добре. Я ніколи не стану
хорошим і це непогано. Немає того, ким
би я хотів бути, окрім себе.*

– Ральф-руйнівник –

1984: Я народилася у Страсну п'ятницю, 20 квітня, у Сан-Дієго. Перш, ніж ви подумаєте, що це передвістя, запевню – я завжди перемагаю конкурентів.

1989: Розмашувала лайно по стінах дитячого садка. Мабуть, це моє перше усвідомлене самовираження як митця.

1993: Учитель четвертого класу гадав, що зі мною щось не так. Можливо, синдром Туретта та СДУ.

1994: Батько взяв мене із собою у «Walmart»*. Я запитала у працівниці, чи є в них ляльки Рена та Стімпі, які «пускають гази». Це доказ мого багатого словникового запасу і вельми специфічного почуття гумору.

1997: Я закохалася у свою першу вінтажну річ – помаранчево-червоні диско-штани. Таємно переодягалася в них у вбиральні ролердрому.

1999: Я влаштувалася на першу роботу в «Subway». Мала ОКР від сандвічу з беконом, листям салату і помідорами.

2000: Зненавиділа старшу школу. Мене спрямували до психіатра, який діагностував депресію та СДУ. Я спробувала білі пігулки, потім сині. Відтак вирішила: якщо з їхньою допомогою мені треба полюбити старшу школу – забудьте. Викинула пігулки та вирішила перейти на домашнє навчання.

2001: Мої батьки розлучилися. Я не заперечувала, зловивши можливість з'їхати та жити самостійно. Обрала квартиру в центрі Сакраменто з купою хлопців-музикантів. Моя кімната – це комора під сходами, а оренда – 60\$ за місяць.

* Мережа крамниць, де продаються товари за цінами нижче середніх. – Тут і далі – прим. перекл.

2002: Їздила автостопом Західним узбережжям і нарешті влаштувалася на Тихоокеанському північному заході. Виживала за рахунок копірвання в смітниках (не ганіть безкоштовні бейгли, поки не спробуєте) і дрібних крадіжок.

2002: Продала першу річ онлайн – украдену книжку.

2003: Мене спіймали на крадіжці в крамниці. Завершила із цим раз і назавжди.

2005: Покинула свого хлопця в Портленді та переїхала у Сан-Франциско. Мене звільнили зі взуттєвого бутика.

2006: У мене грижа. Це означає, що мені потрібна робота, аби отримати медичне страхування. Я влаштувалася перевіряти документи у фое художньої школи. В мене вдосталь вільного часу. Байдикувала в інтернеті і на eBay відкрила крамницю «Nasty Gal Vintage».

2014: Я – генеральна директорка бізнесу, який оцінюють майже в 100 мільйонів доларів, із головним офісом у Лос-Анджелесі, розміром 5 тисяч квадратних метрів, дистрибуційним центром у Кентуккі та трьомастами п'ятдесятьма співробітниками.

(Вставте тут запис раптово одірваної плівки.)

Я, звісно, опускаю деякі деталі. Бо, якщо розповім вам усе в передмові, не читатимете решту книги. Проте усе це правда: приблизно за вісім років я здолала шлях від фрігана та бідної анархістки, рішуче налаштованої зламати систему, до бізнес-вумен-мільйонерки, яка у залі засідань почувается наче

удом. Я ніколи не намагалася стати кумиром для інших, але своєю історією та висновками, які зробила, хочу поділитися.

За останні сім років люди спроектували себе в образи, які я продавала у Nasty Gal*. Хочу, щоби за допомогою #GIRLBOSS** ви запрограмували себе на прекрасне життя, у якому робити-мете, що завгодно. Ця книжка про те, як учитися на власних і помилках інших людей (приміром, моїх), коли час завершувати, а коли прагнути більшого. Дізнаєтесь, як ставити запитання та сприймати речі реально, коли дотримуватися правил, а коли змінювати їх. Ця книга допоможе вам знайти свої слабкі місця та зробити їх сильними. Доведе існування іронії життя. Приміром, я розпочала онлайнбізнес, аби можна було працювати з дому...самій. Тепер же за день балакаю з більшою кількістю людей, ніж колись за місяць. Та не скаржуся.

Ця книжка не про те, як швидко розбагатіти, увірватися в індустрію моди чи розпочати бізнес. Це не маніфест феміністки чи мемуари. Не гаятиму час, затримуючись на тому, чого вже досягла, бо попереду ще чимало роботи. Не навчу, як одягатися вранці, але така книжка з'явиться, тільки-но порадите усім своїм друзям купити цю.

Маю для вас три поради: не дорослішайте, не ставайте занудою, не дозволяйте людям діставати вас. Добре? Круто. Тоді зробимо це. #GIRLBOSS назавжди.

* Мерзенне дівчисько (англ.).

** Дівчина-бос (англ.).

#GIRLBOSS ЗНАЄ,
коли надавати
стусантів, а КОЛИ
ТРИМАТИ
УДАР.

1

Отже, хочете стати #GIRLBOSS?

РОЗДІЛ

*Життя коротке.
Не лініуйтеся.
— Я —*

Отже, Ви бажаєте стати #GIRLBOSS? Розпочну з двох фраз. По-перше, це круто! Ви вже зробили перший крок до дивовижного життя, лише побажавши цього. По-друге, це єдиний легкий крок. Є заувага щодо того, аби бути #GIRLBOSS, — це нелегко. Щоби стати нею, треба багато працювати. Відтак треба гарувати ще наполегливіше, аби залишатися нею. Та хто боїться важкої праці? Я, чорт забирай, точно ні і, впевнена, ви теж. А, якщо ви все ж таки боїтеся, я переконана, що ця книжка змінить вашу думку і до кінця останнього розділу ви майже верещатимете: «Де робота? Мені потрібна робота, хочу негайно її виконати!»

#GIRLBOSS — це та, що несе відповідальність за власне життя. Вона отримує, що бажає, бо працює для цього. Будучи #GIRLBOSS, ви контролюєте ситуацію і берете відповідальність. Ви — боєць: знаєте, коли надавати стусанів, а коли тримати удар. Іноді порушуєте правила, іноді дотримуетесь їх, але завжди на своїх умовах. Знаєте, куди йдете, вам до вподоби робити це з радістю. Цінуєте чесність вище за досконалість. Ставите запитання. Серйозно сприймаєте життя, але не надто поважно ставитеся до себе. Ви збираєтеся завоювати і змінити світ. Ви — крута.

ЧОМУ ТРЕБА ДО МЕНЕ ДОСЛУХАТИСЯ?

Жінки за природою анархістки та революціонерки

Кім Гордон

Якби були поради, як стати #GIRLBOSS (яких насправді немає), то однією із них було би сумніватися в усьому, зокрема й в мені. Ми, безумовно, починаємо все правильно.

Я засновниця, генеральна і креативна директорка Nasty Gal. Я власноруч побудувала цей бізнес лишень за сім років. Ще до тридцяти. Я не була при грошах, не вчилася в престижних навчальних закладах і не мала дорослих, які би підказували, що робити упродовж усього шляху. Я з'ясувала усе самостійно. Nasty Gal постійно з'являється в пресі. Буває, це подають наче чарівну казку. Наївна дівчинка з історією в стилі «з Івана в пана»? Є! Чарівний принц? Якщо йдеться про мого інвестора Денні Раймера з Index Ventures, тоді також — є. Багато взуття? Є. І я не проти. Згадування в пресі — це добре, та я насторожено ставлюся до того, що це укріплює думку, наче зі мною це трапилося умить. Визнаю, мені багато у чому щастило, проте наголошу, що це не випадково. Аби досягти усього, що маю, я роками жила з брудними від копірсання у вінтажних речах нігтями, із болісними опіками від прасування парою і старими хустинками «Kleenex», схованими у кишені пальто.

Не так давно хтось сказав мені, що я зобов'язана зробити усе, що в мох силах, для Nasty Gal, бо я стала зразком для дівчат,

які хочуть змінити своє життя. Я й досі не знаю, як реагувати на це, тому що більшу частину життя не вірила у приклади для наслідування. Я не хочу, аби мене зводили на п'єдестал. Як би не було, в мене занадто розвинений СДУ, аби на ньому втриматися. Я ліпше накою безладу та увійду із цим в історію. Я не хочу, аби ви, #GIRLBOSS, здіймали очі на когось із п'єдесталу, бо це постійно триматиме вас униз. Енергію, яку витрачаєте, зосереджуючись на чийомусь житті, ліпше спрямувати на роботу над власним. Просто будьте самі собі взірцем.

Я розповідаю свою історію, аби наголосити, що чітке виконання правил — це не єдиний шлях до успіху. У книжці прочитаєте, що я не отримувала похвали, зростаючи. Я покинула школу, була волоцюгою, крадійкою, кепською студенткою і ледачою працівницею. Дитиною я завжди потрапляла у неприємності. Починаючи з історії, коли вдарила найкращу подружку в живіт, бо вона впустила мою іграшку Плей-До (мені було 4), та завершуючи тим, як на сімейній вечері розпилила лак для волосся і водночас піднесла до нього вогонь (тут вина). Я завжди була поганим прикладом. А ще — наляканим підлітком. Подорослішавши, бо я ще юна, стала Ларрі Девідом на підборах, якби тільки він був напівгреком. Я нездатна приховувати дискомфорт, незадоволення чи сумніви і занадто чесна.

Я намагалася обрати звичний шлях, який охоплював годинну оплату за роботу та муніципальний коледж. Зі мною це не спрацювало. Мені завжди говорили, що шлях до успіху прокладений маленькими кроками, де спочатку ти отримуєш освіту, потім роботу. І, намагаючись дотримуватися цього, що

мені абсолютно не вдавалося, іноді здавалося, що я лузер. Однак я завжди підозрювала, що мені було вготовано, і була здатна на щось більше за це. І цим виявилася Nasty Gal. Та знаєте що? Nasty Gal не впала мені з неба, я її створила.

Позбудьтеся звичок та упереджень, які можуть вас стримувати. Навчіться створювати власні можливості. Знайте, немає жодної фінішної лінії, фортуна посміхається діям. Докладайте максимум зусиль для надзвичайного життя, про яке мріяли або досі й не фантазували. Та приготуйтеся до веселощів.

Ця книга називається #GIRLBOSS.

Чи означає це, що вона — маніфест феміністки?

О, Боже. Здається, нам треба про це поговорити.

#GIRLBOSS — феміністична книга і Nasty Gal феміністична компанія у тому сенсі, що я заохочую вас, дівчат, робити те, що хочете. Та я не називатиму нас «жінками» з великої феміністичної літери Ж, не звинувачуватиму чоловіків у труднощах, що трапилися на моєму шляху.

Я ніколи не думала, що бути дівчиною — це те, що треба подолати. Моя мама виросла готуючи та прибираючи, поки її брати насолоджувалися дитинством. За її досвідом, бути дівчиною, безумовно, недолік. Можливо, через те, що мої батьки працювали на повну ставку, чи тому, що я не мала братів і сестер, я ніколи не бачила такого фаворитизму. Поколіннями жінки боролися за права, які я сприймаю як належне, і в інших частинах світу така книжка ніколи би не побачила світ. Уважаю, що найкращий спосіб ушанувати минуле і майбутнє жіночих прав — це виконувати свою роботу. Замість балакати про те,

наскільки я переймаюся і піклуюся про наші права, я збираюся надерти усім дупи і довести це.

Моя перша реакція чи не на кожен ситуацію в житті була «ні». Аби цілком оцінити річ, я маю її забракувати. Називайте це впертістю, та це єдиний шлях, як зробити щось своїм, запросити у свій світ, бо воно не впало мені з неба. В сімнадцять я обрала волохаті ноги замість високих підборів, а рівень моєї гігієни можна було описати, як краст-панк. Я носила чоловічий одяг із «Walmart». Коли хлопець відчиняв мені двері, я відмовлялася з фразою: «Я можу і власноруч це зробити, дуже дякую!» І, будьмо чесними, це насправді не фемінізм, а звичайна грубість.

Тепер я знаю, що, дозволяючи комусь відчинити мені двері, не стаю менш незалежною. І коли наношу макіяж, то не для того, аби потурати застарілим патріархальним ідеалам жіночої краси. Я роблю це, бо мені подобається. Такий дух Nasty Gal — хочемо, аби ти одягалася для себе, і знаємо, що докладати зусиль, щоби добре виглядати, не безглуздо. Вам не потрібно обирати між тим, бути сексуальною чи розумною. Ви можете бути сексуальною і розумною водночас. Ви такою і є.

Чи став 2014 рік новою ерою фемінізму, коли не потрібно говорити про це? Я не знаю. Та хочу вдати, наче так. Не збираюся брехати — образливо, коли мене вихваляють як жінку без вищої освіти. Але це і моя перевага. Я можу прийти на зустріч і полонити «вуличною освітою». Із незліченною кількістю інших #GIRLBOSS, які вказані у цій книжці, читають її та які тільки-но обрали цей шлях, досягнемо усього не нию-

чи, а виборюючи своє. Вас не сприйматимуть усерйоз, якщо прохатимете. Ви маєте це довести і заслужити. Якщо цей світ належить чоловікам, кого це хвилює? Я й досі дуже рада бути у ньому дівчиною.

ТЕОРІЯ ЧЕРВОНОГО ШНУРКА

Я увійшла в доросле життя, вважаючи, що капіталізм — це шахрайство, та натомість зрозуміла, що це свого роду алхімія. У єднанні працьовитості, творчості й цілеспрямованості відбуваються цікаві зміни. Тільки-но зрозумієте чи розпізнаєте цю магічну силу, поглянете на світ іншими очима.

Однак, здається, я завжди бачила світ інакше. Зі слів матері, коли мені було п'ять, я знайшла червоний шнурок і бігала з ним дитячим майданчиком. Інші діти запитували, що це таке, і я відповіла: «Паперовий змій». Незабаром усі мали червоні шнурки і ми бігали з ними, допоки змії не здіймалися в небі.

Якщо і маю вам щось довести, то це те, що, коли віриш у себе, інші теж повірять.